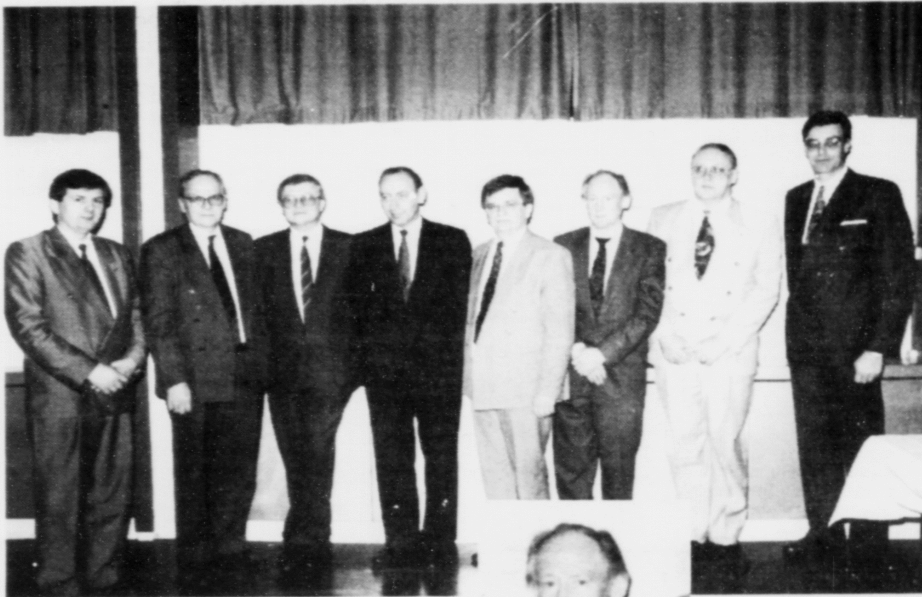

Svend Krosstein, fyrrverandi nevndarlimir gamla í Føroya Banka:

Leiðslan noktaði at siga nevndini frá

— Vit kundu ikki bera í bótufłaka fyri tí sum hendi í bankanum, tá leiðslan ikki vildi geva okkum innlit. Tí valdu vit at siga okkum úr nevndini í februar 1993, sigur Svend Krosstein

Í sambandi við bankakreppuna í 1992 var torført hjá nevndarlimum at fáa innlit í, hvat fór fram í bankaheiminum.

Nýggjar nevndir vóru valdar og umboð fyri Den Danske Bank komu í leiðsluna í Føroya Banka. Teir kundu gera at kalla hvat teir vildu, meðan føroyingar bert hugdu at.

Í 1990 varð nýggj nevnd vald í Føroya Banka. Hon sat til á vori 1993, men fór frá áðrenn aðalfundin.

Svend Krosstein, stjóri, var ein nevndarlimur. Hann eins og aðrir mótmæltu gongdini í nevndararbeiðinum. Hann kundi ikki góðtaka, at nevndin als ikki fekk vitan um, hvat fór fram í bankanum, og stutt sagt onga ávirkan hevði á virksemið.

Nevndarlimir kravdu innlit

Svend Krosstein sat í nevnd Føroya Banka í sløk trý ár, frá 1990 til 1993. Í nevndini sótu tá: Flemming Duus, formaður og stjóri í Den Danske Bank, Vilhelm M. Johannesen, næstformaður, Peter Fløe, umboð fyri Den Danske Bank, Svend Krosstein, Klæmint Weihe og Kjartan Hoydal, umboð fyri landsstýrið.

Føroysku umboðini í nevndini kravdu at fáa innlit í tí sum hendi, tá bankasamanleggingin skuldi fara fram.

— Vit fingi bert tað at vita, at eingin í tí gomlu nevndini

Teir sótu í nevndini, sum hevði avgerðandi tyding fyri framtíðina hjá bankunum í Føroyum, men kortini fingi teir einki at vita frá leiðsluni fyri stovnin, s um teir vóru nevndarlimir í

Svend Krosstein, stjóri: — Mær vitandi setti eingin seg í samband við nevndina í Føroya Banka, fyri at kunna okkum um støðuna, tá samanleggingin skuldi fara fram

skuldi halda fram sum nevndarlimur eftir bankasamanleggingina.

Seinasta nýggja í bankamálinum er ein grein í Information, har upplýst verður, at Figgjareftirlitið setti alt ov litlar upphæddir av móti tapi í Føroya Banka, áðrenn partabreivaumbýtið fór fram.

Samstundis sum Figgjareftirlitið kravdi, at Sjóvinnubankin skuldi seta 46 pst. av móti tapi, kravdi stovnurin bert at seta 17,8 pst. av í gamla Føroya Banka.

Grundgevingin hjá Figgjareftirlitinum við tí lága avsetingarupphæddini í Føroya Banka var, at hesin

bankin var figgjarglaga betur fyri. Tí var óneyðugt at seta meir av móti tapi.

Bert triggar mánaðir seinni í juni 1993, krevur Figgjareftirlitið, at niðurskriva ognirnar við millum 600 og 800 mió. krónum í nýggja Føroya Banka.

Figgjareftirlitið átti at sett somu krav

— Kann tað hugast, at Føroya banki misti upp til 800 mió. krónum eftir trim-um mánaðum?

— Figgjareftirlitið var við í arbeiðinum, og teir settu kósina, hvat var rimiligt at avseta móti tapi, sigur Svend Krosstein.

— Vit hildu, at teir gjørdu

tað, sum var rætt og rimiligt, men vit fingi einki meir at vita frá leiðsluni um avsetingarnar, sigur Svend Krosstein.

— Var tað rimiligt, heldur tú?

— Tað er altíð lættari at vera eftirklókur, men nú vita vit sjálvandi, at ov litlið varð avsett. Rættast hevði verið at sett báðum bankunum somu krav til avsetinga, sigur Svend Krosstein.

Hóast Svend Krosstein átti partabrev í báðum bankunum, so kendi hann ikki til arbeiðsgongdina ella viðurskiftini í Sjóvinnubankanum. Hann heldur kortini, at um tíðirnar ikki framhaldandi versnaðu, so hevði tað verið gagnligt við samanlegging.

— Eg haldi kortini, at har var Figgjareftirlitið ikki nóg framsíggj. Tað átti at vita, hvussu stóð til í báðum bankunum, og hvussu framtíðarlitlini vóru, sigur Svend Krosstein.

Eingin tosaði við nevndina

— Mær vitandi, setti eingin seg í samband við nevndina í Føroya Banka, fyri at kunna okkum um, hvussu stóðan var, sigur Svend Krosstein.

Í februar mánaða 1993, áðrenn aðalfundurin skuldi vera, søgdu nevndarlimir seg tí úr nevndini. Teir vóru Svend Krosstein, Klæmint Weihe og Vilhelm M. Johannesen.

— Vit dugdu at siggja, at eftir samanleggingina fóru at sita nøkur umboð fyri Den Danske Bank, sum kundu stýra øllum bankavirkseminum í Føroyum. Vit høvdu onga ávirkan á, hvat teir fóru at gera, og kundu tí ikki taka ábyrgdina, sigur Svend Krosstein.

— Heldur tú at dómara-kanningin er einasta loysn, fyri at fáa upplýst, hvat veruliga fór fram í partabreivaumbýtinum?

— Eftir teimum lögfrøðiligu metingunum, so er tað helst frægasta loysnin, av tí at tað eru so nøgvir ósvaraðar spurningar, sum krevja eitt svar.

— Eisini tí vit ikki vita, hvat er rætt og skeið av tí, sum er komið fram, sigur Svend Krosstein.

— Hvat heldur tú er mest sannlíkt av tí sum er komið fram?

— Tað veit eg als ikki, men stóðan er soleiðis í dag, at tað verður torført hjá Figgjareftirlitinum og Den Danske Bank at verja seg, sigur Svend Krosstein.

Kappingin ov kostnaðarmikil

Hann heldur ikki, at tað var beinleiðis skeiðt at leggja bankarnar saman, av tí at kappingin varð vorðin so stór millum Føroya Banka og Sjóvinnubankan. Tað kostaði hópin av peningi. Samanleggingin kundi tí bert gagna øllum partum.

— Hinvegin, so varð tað ikki gagnligt fyri viðskiftafólkini kortini, av tí at vit nú bert høvdu ein banka at tosa við. Tað, at einki alternativ varð, gjørdi tað torført enn væntað, at fáa virkesmið í gongd aftur.

Svend Krosstein misti allan partapeningin, sum hann átti í báðum bankunum.

Nógv mistu alt tey áttu

— Vanliga hildu vit, at tað var ein góð fløga at keypa partabrev, og nøgvir vanligar føroyingar mettu hetta sum eina uppsparing, Svend Krosstein.

Svend Krosstein sigur, at hann hevur tosað við nógv fólk, sum høvdu sett allan sparipening sín í partabrev. Tey mistu alt, sum tey áttu.

Dagny

TØKK

Okkara hjartans tøkk til øll, sum sýndu samkenslu, tá góði maður, pápi, verpápi og abbi okkara

MORTAN PETERSEN

doyði og varð jarðaður.

Hjartan tøkk til Hotel Tórshavn, til Petur Andrew, prest og øll í Kristnastovu..

Takk til sjúkrarúðverkið, til sjúkrasystrarnar, Tónu, Evu, Annu og Annu Mariu.

Annars takk til øll, sum hava hjálpt og lætt um hjá okkum hesa tíðina, meðan Mortan var sjúkur.

Takk fyri gávur til Hotel Tórshavn.

Fyri tey avvarðandi
Margretha, Hjalmar, Michala,
Brynhild og Elsa Maria

TØKK

Vit takka hjartaliga fyri sýnda samkenslu, tá kære pápi, verpápi, abbi og langabbi okkara

EMIL GUNNARSTEIN

Klaksvík

so bráðliga varð tikin frá okkum.

Tøkk fyri blómur og kransar og til tykkum, sum sendu eina peningagávu til Zarepta, og øll tey, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Tøkk til tykkum øll, sum nú á ymiskna hátt hjálptu til. Ein serlig tøkk til samkomuna í Betesda. Tøkk øll somul.

Fyri tey avvarðandi
Hergerð, Gudmund, Maria og Jákup